

In De Standaard van 22 oktober 2007 verscheen een artikel van de heren L. Desmedt, B. Meuleman, M. Stroobant, G. Tordeur en H. Vermeersch, onder de titel: Waarom regionalisering de solidariteit schaadt.

De auteurs beweren o.a.:

- Dat splitsing ingaat tegen de verzekeringslogica die vereist dat zoveel mogelijk mensen bijdragen betalen
- Dat de verschillen in de gezondheidszorg klein zijn (percentage in de uitgaven versus percentage in de bevolking)
- Dat de Vlaamse Zorgverzekering bezwaarlijk solidair te noemen is, aantoonde dat bij splitsing de Vlaamse gezondheidszorg minder sociaal zal zijn en de deur zal openzetten naar commercialisering
- Dat een splitsing van de sociale zekerheid op termijn tot sociale afbraak zal leiden
- En dus van daar de kernboodschap: Red De Solidariteit

Onderstaand opiniestuk werd dezelfde dag naar De Standaard gestuurd.

Waarde redactie,

Het is uiteraard goed dat argumenten voor en tegen de regionalisering in het debat gebracht worden. Met zeer veel van de aangehaalde argumenten tegen de regionalisering zijn wij het niet eens. We beperken ons tot de voornaamste.

1. Het argument van verzekeringslogica en schaalgrootte raakt kant noch wal. Er zijn kleine landen, zoals de Scandinavische, die een veel beter systeem van gezondheidszorg hebben dan grote landen, zoals de V.S.A en India. Bovendien is in ons stelsel van sociale zekerheid het inkomensherverdelingseffect veel belangrijker dan het verzekeringselement.
2. Beweren dat de uitgavenverschillen tussen Vlaanderen en Wallonië in de ziekteverzekering klein zijn is een subjectief oordeel. Het verschil bedraagt 5 %, terwijl er geen enkele objectieve reden is om aan te nemen dat de Walen zieker zouden zijn dan de Vlamingen. Deze al of niet kleine verschillen in de uitgaven zijn slechts één tiende van de totale transfer in de ziekteverzekering. Het is intellectueel oneerlijk om over de negen andere tienden te zwijgen. De totale transfer naar Wallonië en Brussel bedraagt 1,4 miljard euro of 233 euro per Vlaming. Of ongeveer 1.000 euro per Vlaams gezin per jaar. Willen de auteurs eens aan de Vlamingen vragen of ze dit bedrag groot of klein vinden?
3. Bij een splitsing van de ziekteverzekering zou het remgeld in Vlaanderen kunnen afgeschaft worden. Of zou aan alle Vlamingen een gratis hospitalisatieverzekering kunnen gegeven worden. In beide gevallen zou er nog voldoende geld overblijven om in één klap de wachtlijsten in de zorgsector op nul te brengen.
4. De Vlaamse Zorgverzekering is er gekomen niettegenstaande het weerwerk van de Franstaligen bij de Europese instellingen. De bijdrage is forfaitair om tegemoet te komen aan de Europese bemoeizucht: namelijk een verzekeringspremie die niet mocht gelijken op een sociale bijdrage. Laat de tienduizenden Vlamingen, vooral gepensioneerden, die vandaag van deze verzekering genieten maar eens zeggen of zij een maandelijkse steun van 100 euro zien als een vorm van Vlaamse solidariteit of niet.
5. In de huidige niet-geregionaliseerde gezondheidszorg is de commercialisering, vooral de laatste jaren, sterk toegenomen. Het persoonlijk aandeel bedraagt al 27%
6. Beweren dat de gezondheidszorg na een splitsing in Vlaanderen minder sociaal zal zijn is wel zeer tendentieus. In ieder geval zullen we over meer middelen beschikken en het is dus veel redelijker om aan te nemen dat de gezondheidszorg socialer zal worden. Hoe dan ook, het zal de weerspiegeling zijn van de keuze van de bevolking en dus democratischer.

7. De sociale zekerheid komt niet in gevaar door ze te splitsen. Ze is in gevaar door het groot gebrek aan solidariteit van onze Franstalige landgenoten om een evenredige bijdrage te betalen in het financieren van de sociale zekerheid. In de private sector van Wallonië en Brussel zouden respectievelijk 195.000 en 50.000 méér mensen aan het werk moeten. Red de solidariteit is een eerbiedwaardige slagzin, jammer genoeg niet gericht aan de mensen die de solidariteit in gevaar gebracht hebben.

Herman Deweerdt

Lid van het dagelijks bestuur van het Vlaams Verbond voor Gepensioneerden

P.S. Dit opiniestuk werd, eens te meer, niet gepubliceerd. Dit is vanzelfsprekend het recht van de verantwoordelijke uitgever. Zoals het ook zijn recht is om de meest belgicistische krant van het land uit geven. Inbegrepen het verspreiden van leugens en nonsens.